

Alkotmánybíróság ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Budapest

Donáti u. 35-45.
1015

Ügyszám:

11/567 - 2/2025

Érkezett:

2025 APR 17.

Érkezés módja

POSTÁN

X

@

EGYÉB:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Meilleklet:

1

Kezelőiroda:

Hiánypótlás egységes szerkezetben
Hiv.sz: IV/567-1/2025

Alulírott, [REDACTED]

(továbbiakban: I.r. panaszos) ([REDACTED]) és

[REDACTED] szám alatti lakos (Továbbiakban: II. r. panaszos)

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

1.)

Az Abtv. 52. §. (1) bekezdés és (1.b.) bekezdés a.) pontját figyelembe véve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27. §. (1) bekezdés szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja alapján kérjük a Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27.számú ítéletének és a felülvizsgálati kérelmet visszautasító Kúria Kfv.VII.37.837/2024/2. számú 2025.01.08-án keletkezett, 2025.01.24-én elektronikus úton átvett végzésének, valamint az azt megelőző eljárás során keletkezett alperesi és bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjának a felülvizsgálatát, és azok megsemmisítését.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányos vizsgálata során a következőkre figyelemmel állapítsa meg a következő ügydöntő végzések alkotmányellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg:

- Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal, Kecskeméti Járási Hivatal 6000 Kecskemét, Nagykőrösi utca 32. (képviselő: [REDACTED]) (továbbiakban: alperes) BK-05/NEO/00131-9/2024. számú határozatát
- Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27 számú ítéletét,
- a Kúria Kfv.VII.37.837/2024/2. számú végzése

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A megsemmisíteni kért döntések megnevezése:

- Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal, Kecskeméti Járási Hivatal 6000 Kecskemét, Nagykőrösi utca 32. (képviselő: [REDACTED]) (továbbiakban: alperes) BK-05/NEO/00131-9/2024. számú határozatát
- Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27 számú ítéletét,
- a Kúria Kfv.VII.37.837/2024/2. számú végzése

Tényállás, pertörténet:

I.r. panaszos gyermekét, [REDACTED], II. r. panaszost 2023.10.04-én [REDACTED] osztrák orvos részesítette a 12 éves korban életkorhoz kötötten kötelező MMR, dTap oltásokban. Az oltás felvételekor a gyermek (nem fertőző, csak osztálytársai előtt kellemetlen) ekcémás tünetek miatt nem ment közösségbe.

Alperes a kampányoltás iskolán kívüli, külföldi felvételének a vizsgálatára 2024.02.02-án indított eljárást, mely eljárás végén határozatot hozott arról, hogy I. r. panaszos II: r. panaszossal szerológiai vizsgálat céljából jelenjen meg a Bács-Kiskun Vármegyei Oktatókórházban.

I.r. panaszos a határozatot keresettel támadta, a bíróság pedig a keresetet törvénytelen elutasította.

1.) I. r. panaszos keresetében előadta, hogy alperes hatáskörét túllépve járt el, melyre tekintettel a határozat semmis.

Alperes határozatában jogszabályi háttérként az Eütv. 58. §. (9) bekezdést, valamint a 18/1998. NM rendelet 14. §. (1) bekezdését jelölte meg.

Eütv. 58. §. (9) A védőoltás hatékonyságának megállapítása céljából a beoltott személy orvosi vizsgálata és vizsgálati anyag szolgáltatása rendelhető el.

18/1998. NM rendelet (továbbiakban: NM rendelet) 14. §. (1) A védőoltásra kötelezett személy köteles védőoltás, továbbá – ha a védőoltást megelőzően szűrővizsgálat, vagy azt követően a védőoltás eredményének ellenőrzése szükséges – szűrő-, illetőleg ellenőrző vizsgálat céljából a megjelölt helyen és időben megjelenni, és magát az oltásnak, illetőleg vizsgálatnak alávetni. A védőoltásra kötelezett kiskorú megjelenéséről törvényes képviselője gondoskodik.

Alperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezések azonban csak általános rendelkezések, amelyet jogszabálysértően úgy értelmez, hogy bármikor, bárkivel szemben szerológiai vizsgálatot rendelhet el, azonban az **Eütv. 59-60. §-a**, valamint az **NM rendelet 17-21. §-a** pontosan leírja a részletszabályokat, azaz hogy járványügyi célból mikor és ki rendelhet el szerológiai vizsgálatokat.

Eütv. 59. §. (1) A járványügyi érdekből végzett **szűrővizsgálat célja** a fertőző megbetegedések **korai felismerése, azok forrásainak felkutatása, valamint a fertőzés veszélyének elhárítása.**

(2) A miniszter rendeletben határozza meg azokat a fertőző betegségeket, amelyek megelőzése érdekében az egészségügyi államigazgatási szerv

- a) a lakosság egészének,
- b) a lakosság egyes csoportjainak,
- c) egy meghatározott terület lakosságának,
- d) munkahelyi, család vagy más közösség tagjainak,
- e) külföldről érkező személyeknek,
- f) fertőző beteggel vagy fertőzöttel érintkezett személyeknek

kötelező szűrővizsgálatát rendelheti el.

NM rendelet 17. §. (1) bekezdés alapján a lakosság fertőző betegségekkel szembeni fogékonyságának megállapítása céljából az **országos tisztifőorvos** időszakonként az **ország lakosságának egy részét vagy egészét reprezentáló szeroepidemiológiai vizsgálatot rendelhet el.**

(2) A 18–21. §-ban foglalt esetekben, amennyiben a szűrővizsgálatra kötelezett személy a szűrővizsgálaton nem jelenik meg, a járási hivatal az Eütv. 60. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a szűrővizsgálatot elrendeli.

NM rendelet 16. §. (1) A járási hivatal

- a) gondoskodik a védőoltások jogszabályban foglaltaknak megfelelő végrehajtásának felügyeletéről,

- h) gondoskodik a védőoltáshoz szükséges oltóanyagokról és azok megfelelő szétosztásáról,
- c) oltóanyag nyilvántartást vezet, elszámoltatja az oltóorvost, iskolai kampányoltás esetén a védőnőt a kiadott oltóanyag felhasználásáról,
- d) a védőoltások helyszínén rendszeresen ellenőrzi azok végrehajtását, ennek során ellenőrzi a területi védőnő által vezetett oltási nyilvántartásokat és az oltóorvos oltási dokumentációját,
- e) rögzíti az elektronikus járványügyi felügyeleti rendszerben az oltásokkal kapcsolatos adatokat, és karbantartja azokat,
- f) **elrendeli a védőoltásra kötelezett személy oltását, ha az a 14. § (1)–(2) bekezdésében foglaltaknak nem tesz eleget.**

A fenti jogszabályi rendelkezésekből egyértelműen látható, hogy alperesnek **nincs hatásköre** arra, hogy felperes gyermekénél az oltás utáni védettség kialakulását szűrővizsgálatok elrendelésével ellenőrizze. **Alperesnek csak az NM rendelet 18-21. §-ban foglalt esetekben van hatásköre** bizonyos emberekkel szemben szűrővizsgálatot elrendelni, de felperes gyermekére az NM rendelet 18-21. §. egyik rendelkezése se vonatkozik.

Ezt erősíti meg az NM rendelet 16.§. (1) bekezdés f.) pontja, miszerint alperesnek az NM rendelet 14. § (1) és (2) bekezdésének a nem teljesítése esetén **csak oltás elrendelésére van hatásköre** a kötelező oltások tekintetében, védettség kialakulásának az ellenőrzésére szerológiai vizsgálat elrendelésével nem kapott hatáskört.

Az Eütv. 58. §. (9) bekezdés sem azt írja, hogy az oltás egyénre gyakorolt hatásának, azaz védettségének a kialakulásának az ellenőrzése céljából lehetőség van szűrővizsgálatot elrendelni, hanem csak egy nagyobb társadalmi érdek, **a védőoltás hatékonyságának a vizsgálata** céljából van helye a szűrővizsgálat elrendelésére, amely egyetlen egy személy védettségének a vizsgálatával nem állapítható meg, a védőoltás hatékonyságát több embernek a vizsgálati eredménye tudja reprezentálni.

Az **NM rendelet 17. §. (1) bekezdése** alapján a védőoltások hatékonyságának a vizsgálatára pedig a lakosság fertőző betegségekkel szembeni fogékonyságának megállapítása céljából csak az **országos tisztifőorvos** jogosult, akit a jogszabály felhatalmaz arra, hogy időszakonként az **ország lakosságának egy részét vagy egészét reprezentáló szeroepidemiológiai vizsgálatot elrendeljen el, azonban jelen esetben ilyen nem történt.**

A fentiek alapján igazolható, hogy alperesnek szerológiai vizsgálat **elrendelésére az oltások hatékonyságának** a vizsgálatából nem volt hatásköre, megsértette az Ákr. (1) bekezdését, amely alapján közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el, amely olyan az ügy lényegére kiható súlyos jogszabálysértés, hogy határozata a törvény erejénél fogva semmis. a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján meg kell semmisíteni.

A bíróság annak ellenére, hogy felperesek hivatkoztak az **NM rendelet 16. §. (1) bekezdésére**, ahol pontosan le van írva, hogy az alperesnek az oltásokkal kapcsolatban milyen intézkedési jogosultságai vannak, amelyben nincs benne, hogy az oltások hatékonyságának vizsgálata érdekében vérszérum vizsgálatot rendelhet el, az **NM rendelet 17. §. (1) bekezdése** pontosan leírja, hogy ilyen vizsgálatot a lakosság egészére, vagy annak részére csak a tisztiorvos rendelhet el, arra hivatkozással utasította el a kifogásolt jogszabálysértést, hogy szerinte nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami alapján a védőoltás hatékonyságának az ellenőrzésével kapcsolatban a jogalkotó hatáskörrel ruházta volna fel az országos tisztiorvost.

A fenti jogszabályok nem engedik, hogy alperes abból a célból, hogy megállapítsa, hogy egy személynél kialakult-e a védettség, vérszérum vizsgálatot rendeljen el. A vérszérum vizsgálatot a védőoltások hatékonyságának a vizsgálatára rendelhet el a tisztiorvos, s nem az egyén védettségének a vizsgálatára az alperes! A bíróság a hatásköri kifogást úgy utasította el, hogy konkrét jogszabályi rendelkezéssel nem tudta igazolni, hogy alperesnek hatásköre lenne vérszérum vizsgálatot elrendelni, a hatáskörét csak vélelmezte az

általános jogszabályi rendelkezésre hivatkozva, a részleteket leíró jogszabályok figyelmen kívül hagyása mellett.

2.) I. r. panaszos előadta, hogy II. r. panaszost nem kezelték ügyfélként, ami szintén semmisségi ok

Az alperes az eljárásban II. r. panaszost nem kezelte ügyfélként, amelyet a bíróság észlelt és a Kp. 20. §. (6) bekezdése alapján perbe hívta, amely törvénysértő volt.

Ákr. 123. §. A semmisség általános szabályai (1) Az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni, ha g) az **eljárásba további ügyfél bevonásának lett volna helye.**

Kp. 85. §. (3) A bíróság hivatalból veszi figyelembe a.) a vitatott közigazgatási cselekmény **semmisségi** vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi **okát**, illetve az olyan lényeges alaki hiányosságot, amely miatt a közigazgatási cselekményt nem létezőnek kell tekinteni.

Kp. 89. §. (1) Ha a bíróság a jogsértést – a kereset alapján vagy hivatalból – megállapítja, a) a közigazgatási cselekményt megváltoztatja, megsemmisíti, hatályon kívül helyezi.

Álláspontunk szerint a **Kp. 20. §. (6) bekezdés** szerinti utólagos perbe állításra – figyelemmel az Ákr. 123. §. (1) bekezdésre és a Kp. 85. §. (3) és 89. §. (1) bekezdésre - a bíróság csak olyan személy tekintetében rendelkezhet, akit az alapügyben az alperes ügyfélként kezelt, de az nem terjesztett elő keresetet, mert a bírósági eljárásban az adott személy alperesi eljárásban nem biztosított ügyféli jogait nem tudja pótolni, orvosolni.

Jelen esetben, ha II. r. panaszost alperes az eljárásában ügyfélként kezelte volna, akkor a keresetet ő adta volna be, amely tekintettel arra, hogy ő kiskorú, **az Itv. 2. számú melléklet XIII/22. pontja** alapján illetékmentes eljárás lett volna. I. r. panaszosnak az alperes anyagi kárt okozott azzal, hogy II. r. panaszost nem kezelte ügyfélként.

A bíróság azzal, hogy utólag perbe állít olyan személyt, akit az alperesnek az alapügyben ügyfélként kellett volna kezelnie, nem orvosolhatja azon alapügyben, az adott személynek – ügyféli minőségének az eltagadása miatt – meg nem adott jogokat, az csak az alperesi határozat hatályon kívül helyezésével és új eljárás lefolytatására kötelezéssel pótolható, a jogszabály ezt az utasítást adja neki!

II. r. panaszosnak a jogorvoslati jogon túl az alapügyben egyetlen egy ügyféli jogot sem biztosítottak. Nem tájékoztatták az eljárás megindításáról, nem hallgatták meg, stb. Ezek az alperes részéről olyan, az ügy lényegére kiható, semmisséget eredményező jogszabálysértések, amelyeket a bíróságnak nem áll jogában pótolni azzal, hogy az alapügyben ügyféli minőséget nem kapó személyt perbe vonja és lehetőséget ad neki az álláspontja kifejtésére.

A bíróság annak ellenére, hogy maga hívta perbe II. r. panaszost, annak ügyféli minőségét az ítéletében tagadta, amelyet azzal indokolt, hogy az NM rendelet a jogokat és a kötelezettségeket a nagykorúság tényéhez köti.

Alperes az Ákr. 12. §-ra hivatkozott, mely szerint természetes személy **ügyfél** akkor rendelkezik **eljárási képességgel**, ha az ügy tárgyára tekintettel cselekvőképesnek minősül.

Az ügyfél és az eljárási képesség nem egy fogalom, attól hogy az ügyfélnek nincs eljárási képessége, attól még ügyfél!

Egyértelmű, hogy cselekvőképtelen ügyfél eljárási jogaira a törvényes képviselő fog nyilatkozni, de a törvényes képviselő nem tud helyette adatot, így vért sem adni, ezért a 14 év alatti személy is lehet ügyfél.

Ha egy cselekvőképtelen nem lehet ügyfél, ahogy azt az alperes és a bíróság értelmezi, akkor az illetéktörvény nem biztosítana illetékmentességet a cselekvőképtelen gyermekek által kezdeményezett eljárások tekintetében!

Felteszem a kérdést, ha alperes és a bíróság szerint II. r. panaszos, akitől vért akarnak venni, nem ügyfél, akkor mi? Egy szemletárgy, nem is ember, akinek nincsenek jogai, csak kötelezettségei, miszerint tűrje, hogy tőle alperes kétélyei miatt akarnak vért venni?

Megjegyzem, ha I.r. panaszos gyermeke, II. r. panaszos nem ügyfél, akkor az **Ákr. 72. § (1) bekezdése** alapján szakértői vizsgálatban való közreműködésre – vérszérum vizsgálatra sem lehet kötelezni, az Ákr. egyetlen törvénynek sem ad ilyen felhatalmazást, melyre tekintettel pervesztesség esetén nem II. r panaszos, hanem I.r. panaszos ad majd vért a vérszérum vizsgálat céljából.

Egy jogállamban egy 14 év alatti gyermeknek nemcsak jogai, hanem többletjogai vannak, alperes és a bíróság pedig úgy tagadja el a gyermekek jogait, hogy kötelezettségekkel terhelik!

A fentiek alapján a bíróság amellett, hogy elismeri, hogy II. r. panaszosnak jogos érdekét sértheti az alperesi határozat, hiszen perbe hívta, azt állítja, hogy II. r. panaszosnak az alapügyben nem volt joga és az alperesi döntéssel kötelezettsége sem keletkezett, s az Itv. 2. számú melléklet XIII/22. rendelkezését is eltagadta.

3.) Cél nélküli, illetve törvénysértő célra történő kötelezés Alaptörvény sértő jellege!

I.r. panaszos keresetében kifejtette, hogy egy alkotmányos államban a kényszerítő eszközöket, illetve az eljárásokat csak törvényben **meghatározott célok érdekében lehet lefolytatni**. Fent részleteztem, hogy szerológiai vizsgálatra milyen célból lehet kötelezni bárkit is, azonban most egyik eset sem áll fenn.

a.) leírt cél

Alperes és a Bíróság szerint az eljárás, illetve a kötelezés célja annak bizonyítása, hogy az oltás megtörtént-e, amely cél nem lehet az eljárás célja.

Az **Ákr. 7. §. (2) bekezdése** értelmében úgy az, amelynek intézése során a hatóság döntésével az ügyfél jogát vagy kötelezettségét megállapítja, jogvitáját eldönti, jogsértését megállapítja, tényt, állapotot, adatot (a továbbiakban együtt: adat) igazol vagy nyilvántartást vezet, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti.

A fentiek alapján **közigazgatási eljárás célja nem lehet a bizonyítás, a bizonyítást a hatóság a tényállás felderítése érdekében rendelheti el**. A fentiek alapján kérdéses, hogy mi jelen ügy tárgya, ha az ügydöntő határozat az, hogy bizonyítást rendel el?

A fentiek alapján az alperes megsértette az **Ákr. 7. §. (2) bekezdésében** foglaltakat, mivel közigazgatási ügyet rendelt el olyan kérdésben, amely kérdés tekintetében nincs helye közigazgatási eljárás lefolytatására, az az a cél törvénysértő.

A bíróság ítéletében kifejtette, hogy az eljárás célja az alperesi határozatokból ismert, a cél az, hogy felderítse, hogy II. r. panaszos védőoltásban részesült-e, amellyel a bíróság elismerte, hogy az eljárás célja a bizonyítás, nem pedig valamely jog, vagy kötelezettség megállapítása, melyre tekintettel az eljárás és a kötelezés nem törvényes! Az **Ákr. 7. §. (2) bekezdés** nem engedi, hogy bizonyítási célzattal közigazgatási eljárást indítsanak.

A bizonyítékok beszerzésének a tűrése mindig kötelezettségeket eredményez, de úgy nem indulhat bizonyítás érdekében, így a jog kiforgatásának minősül az, hogy a bíróság azzal indokolta a határozati forma törvényességét, hogy a bizonyításra kötelezés kötelezettséget eredményezett, így a határozati forma törvényes.

b.) le nem írt, de valószínű cél, az újra oltásra kötelezés törvénysértő jellege

Alperes és a bíróság habár tagadja, a határozatból úgy tűnik, hogy az eljárás célja az, hogy **a hatóság afelől döntsön, hogy a szerológiai vizsgálat eredménye alapján a gyermeket annak ellenére az MMR és dTap ismételt felvételére kötelezze, hogy azok megtörténtét felperes már okirattal igazolta.**

Alperes ezen célja is törvénysértő, jogszabály ezt nem engedi. A jogszabályok csak az oltások felvételére és azok leigazolására kötelezik az oltásra kötelezetteket.

NM rendelet 14. §. (2) bekezdés második mondata alapján, ha a védőoltása korábban **máshol már megtörtént**, vagy ha a védőoltás alól végleges mentességet kapott, **ezt is köteles bejelenteni, és hitelt érdemlően igazolni.**

A betegtájékoztatók tartalmazzák, hogy

„4.4 Különleges figyelmeztetések és az alkalmazással kapcsolatos óvintézkedések

„Más vakcinákhoz hasonlóan előfordulhat, hogy nem alakul ki minden oltottnál a védettséget biztosító immunválasz.,

A fentiek alapján az oltás felvétele után, a védettség meglétének igazolására alkotmányosan már senki nem kötelezhető.

Az Eütv. 58. §. (9) bekezdés szerint a **védőoltás hatékonyságának vizsgálata céljából** rendelhető el a szűrővizsgálat, **nem pedig az egyén oltásra fogékonyságának a vizsgálata céljából**, az oltás hatékonyságának a vizsgálata pedig csak akkor állapítható meg, ha azt nemcsak egy embernél, hanem a jogszabályban meghatározottak szerint a lakosság egészét, vagy azok bizonyos csoportjában végzik el, amely elrendelésére csak a tisztiorvos jogosult.

Jelen esetben azonban nem a tisztiorvos, hanem az alperes rendelte el a vizsgálatot, s nem a lakosság egy részénél, hanem csak II.r. panaszosnál, melyre tekintettel a **vizsgálat célja nem az oltás hatékonyságának vizsgálata, hanem felperes gyermekének esetleges újraoltására való kötelezése**, amely cél törvénysértő tekintettel arra, hogy jogszabály nem ad lehetőséget arra, hogy amennyiben az oltásra kötelezettnél a védettség esetleg nem alakul ki, az újra és újra oltásra kötelezhető legyen az oltás felvételére.

c.) ismeretlen cél

A fentiekből látható, hogy nem ismert az eljárás, illetve a kötelezésnek a törvényes célja, azaz a kötelezés cél nélküli, azaz Alaptörvénysértő.

A bíróság a kereseti kérelem ezen részével egyáltalán nem foglalkozott, illetve azt írta le, hogy a vizsgálat elrendelésének azért volt helye, mert „gyanús körülmények” között került sor az oltás felvételére. A bíróság habár jogszabályi hivatkozással azt nem tudta igazolni, hogy a „gyanús körülmények” alapján cél nélkül vérszérum vizsgálatot lehet elrendelni, de mégis törvényesnek találta azt, úgy hogy hangsúlyozta, hogy az oltás ismételt beadatását még nem rendelték el, azaz utalt rá, hogy amennyiben az lenne, az valószínűleg törvénysértő lenne.

A fentiek alapján teljesen ismeretlen, hogy alperes milyen célból rendelte el a vérszérum vizsgálatot, amely alapvető jogokat – önrendelkezési jogon keresztül az emberi méltósághoz való jogot - korlátoz, illetve sért!

Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés szerint „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az **elérni kívánt céllal arányosan**, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Jelen esetben teljesen ismeretlen, hogy alperes milyen céllal rendelte el a szűrővizsgálatot, állítása szerint a cél maga a szűrővizsgálat eredményének a beszerzése, amely azt igazolja, hogy az oltások újbóli elrendelése a cél, amely feltételezhető célból a jogszabály nem enged ilyen vizsgálat elvégzését, melyre tekintettel az alperesi kötelezés súlyosan jog, illetve Alaptörvény sértő, amelyet a bíróság nem volt hajlandó vizsgálni!

A bizonyítékok beszerzésének a túrése mindig kötelezettségeket eredményez, közigazgatási ügy nem indulhat bizonyítás érdekében, így a jog kiforgatásának minősül az, hogy a bíróság azzal indokolta a határozati forma törvényességét, hogy a bizonyításra kötelezés kötelezettséget eredményezett, így a határozati forma törvényes.

4.) „gyanús körülmény”, mint tényállási elem, mint döntést megalapozó körülmény

A bíróság szerint alperesi döntést az alapozza meg, hogy „gyanús körülmények” között történt az oltás. Szeretném megjegyezni, hogy eljárás megindításának alapja lehet „gyanús körülmény”, azonban döntést már nem lehet alapozni gyanús körülményre!

A bíróság lényegében kifejtette, hogy a tényállás a mai napig nem ismert, a döntés alapja „gyanús körülmény”. Az Ákr. 62. §. írja elő a tényállás felderítési kötelezettséget, az Ákr. 81. § (1) bekezdés pedig, hogy mit kell tartalmaznia a határozatnak, amely szerint bizonyítékokon alapuló tényállást kell megfogalmazni, nem gyanút!

Közigazgatási határozat nem alapulhat gyanún, csak megállapított tényálláson. Az eljárás során felperes végig hivatkozott arra, hogy a tényállást alperes nem derített fel, nem hallgatta meg sem az I. r. panaszost, sem az orvost nem kereste meg, melyre tekintettel egy vélelmen alapul, nem tényeken, ráadásul olyan vélelmen, miszerint az oltás nem történhetett meg, holott az oltások beadásának a ténye kétséget kizáróan okirattal igazolva van!

A bíróság annak ellenére, hogy leírta, a tényállás a mai napig ismeretlen, csak „gyanú” áll fenn, a döntés álláspontja szerint megalapozott volt.

5.) még a „gyanús körülmény” is bizonyítatlan, illetve a bizonyítékok egyoldalú és elfogult értékelésén alapul

A bíróság szerint a gyanút az alapozza meg, hogy álláspontja szerint I. r. panaszos tudatosan jogszabályt sértett, mert álláspontja szerint I. r. panaszos tudhatott arról, hogy az oltást csakis kampányoltás keretében és csakis iskolaorvos adhatja be. Szerinte az I. r. panaszos pont a kampányoltás időszakában vitte külföldre a II. r. panaszost, ahol ekcémás tünetei ellenére az oltásokat beadatta a gyermekének.

A Szegedi Törvényszék az ítélet indoklásában (8) kitér arra, hogy Alperes szerint „az eljárás megindítására okot adó körülmény egyrészt az volt, hogy II. r. panaszos számára a védőoltást – a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesen – nem az iskolaorvos adta be iskolai kampányoltás keretében, másrészt pedig a II. r. panaszos a kampányidőszakban betegségre hivatkozva nem kapta meg az oltásait a házi gyermekorvosa tájékoztatása alapján, azon a napon, amikor – az oltási könyve adatai szerint – a védőoltás beadására sor került Ausztriában a panaszos érdekelt beteg volt, azaz az oltásokra úgy került volna sor, hogy a házi gyermekorvosa nem nyilvánította gyógyultnak.” Továbbá az ítélet (44) pontjában szerepel: „A bíróság álláspontja szerint gyanúra okot adó körülmény, hogy egy több hétig tartó, betegeskedő időszak után, egy olyan időpontban, amikor a házi gyermekorvos igazolása szerint a felperesi érdekelt gyermek nem volt még gyógyultnak minősítve, közösségbe nem mehetett, a felperes egy több száz kilométeres útra vigye el gyermekét egy olyan védőoltás kapcsán, amit egyébként az iskolában, kampányoltás keretében megkaphatna.”

(88) „A tájékoztatás kapcsán a bíróság kiemeli: a közigazgatási iratanyag között fellelhető az iskolaivédőnő által a KRÉTA rendszerben kiküldött értesítés, miszerint a 6. osztályos 11. életévet betöltött tanulók kötelező védőoltásban részesülnek. Az értesítettek között szerepel I. r. panaszos, valamint II. r. panaszos is. Az értesítés mellékleteként kiküldték az oltásról a tájékoztatót, valamint az oltás dátumát is megjelölték benne, továbbá tartalmazta a felhívást, hogy bármilyen kérdés, illetve kérés esetén keressék fel a védőnőt.”

Az alperes és a bíróság által fent említett állításait az eljárás során Panaszosok kétséget kizáróan megcáfolták!

Az a fenti állítás, miszerint „a felperesi érdekelt a kampányidőszakban betegsége hivatkozva nem kapta meg az oltásait” – ez egy erős csúsztatás az ügyben, ami nem az egyetlen, mely igyekszik I. r. panaszos szándékosságát sugallani. I. r. panaszos nem hivatkozott semmire, hiszen nem is volt tájékoztatva a kampányoltásról, kapcsolatban sem állt a védőnővel ebben az időszakban, amelyet igazoltunk. A per folyamán a KRETA kifotózásával egyértelműen bizonyítottuk, hogy a védőnő nem értesítette ki sem az I. r. panaszost, sem a II. r. panaszost az oltásról, továbbá alperes nem tudott olyan iratot csatolni, ahol panaszos átvette a védőnő tájékoztatóját. Az alperes és a bíróság állítása is csupán a védőnő egyoldalú állításán alapul, melyet a védőnő átvételi igazolással nem tudott alátámasztani. Nem melleleg igazoltuk, hogy a védőnő tájékoztatásai, nyilvántartásai más szempontból is valótlank – II. r. panaszost a HPV oltásokat felvenni kívánó személyek közé tette, úgy hogy még be se töltötte az ahhoz szükséges korosztályt! –

A fentiek alapján kétséget kizáróan igazoltuk, hogy I. r. panaszos a kampányidőszakról nem értesült. Az, hogy a panaszos neve esetleg szerepel egy védőnői listán, mert a védőnőnek szándékában állt kiértesíteni, az nem jelenti azt, hogy a kiértesítés megtörtént volna, egy jogállamban biztosan nem. Alperes sem egy e-mail váltást, sem egy levél átvételt nem tudott bizonyítékként felmutatni, amivel alátámasztotta volna, hogy I. r. panaszos tudott volna arról, hogy az iskolában oltáskampány-időszak zajlott abban az időszakban.

Tekintve, hogy a határozat létrejöttéhez okot adó alperesi kételyeket, és a bíróság szerinti „gyanús körülményt” az alperes sem a saját eljárásában, sem a bírósági eljárásban nem tudta bizonyítani és alátámasztani, így a bíróság elfogult eljárását igazolja, hogy a felperesi állítást pedig teljesen figyelmen kívül hagyta, miszerint I. r. panaszost egyrészt nem tudta, hogy Magyarországon „kampányidőszak” zajlik és nem „közösségbe”, hanem vizsgálatra vitte a nem fertőző beteg, hanem ekcémás gyermekét egy osztrák belgyógyász orvoshoz. Figyelmen kívül hagyta, hogy panaszosnak nagyon kellemetlen magyarországi egészségügyi tapasztalatai miatt rendszeresen vesz igénybe magán, és külföldi egészségügyi szolgáltatásokat, így nem kiugró eset, hogy lánya problémája miatt külföldi szakemberhez fordult. I. r. panaszos által vállalt Bécsi út, nem „gyanúra okot adó körülmény”, hanem mérlegelt döntés volt a részéről. Ha a gyermekei egészsége úgy kívánja, bármilyen hosszú utat vállalna. I. r. panaszos a lányát elsősorban vizsgálatra vitte [REDACTED] doktorhoz (akit ajánlottak neki), nem oltás célzattal. Az orvos a gyermek vizsgálata és kórelőzményeinek megismerése után nem látta akadályát, hogy a Magyarországi oltásrend szerint az adott évben kötelező oltásokat beadja a gyermeknek. Ezek az oltóanyagok ott, a közeli patikában hozzáférhetőek, I. r. panaszos férje meg tudta vásárolni, így oda tudta vinni az orvosi vizsgálat végére, hogy megtörténhessen a beadásuk. Mindezt az osztrák orvos aláírásaival, bélyegzőjével és az oltások számának beragasztásával igazolta is. Európában hiteles, praktizáló, a Bécsi tudományegyetemen végzett belgyógyász orvos igazolta aláírásával, bélyegzőjével az oltások beadásának tényét. Az oltóanyagokat a közeli patikában vásárolta meg a felperes férje, a becsatolt számla is az ő nevére szól. Az oltóanyagok sorszámát az orvos az oltási kiskönyvbe beragasztotta, így a sorszám alapján az oltóanyag leellenőrizhető. A fentiek alapján értelmezhetetlen, hogy milyen kételye támadt még Alperesnek, illetve a bíróságnak az oltás hatékonysága kapcsán, tekintve, hogy oltás beadására végzettséggel rendelkező, Bécsi tudományegyetemen végzett orvos adta be, továbbá a gyártó és az oltóanyag is leellenőrizhető az oltások száma alapján. Olybá tűnik, mintha Alperes és a Bíróság az osztrák orvosok szakértelmét és megbízhatóságát kérdőjeleznék meg.

Alperes beadványai és a bírói ítélet is arra hivatkozik, hogy I. r. panaszos jogsértést követett el azzal, hogy kampányidőszakban külföldre vitte oltatni a gyermekét. I. r. panaszos viszont bizonyította, hogy nem követett el szándékos jogsértést, nem értesült a zajló kampányidőszakról, és gyermeke ekcémája (alperes perbeli nyilatkozata szerint sem) nem volt kizáró ok az oltás tekintetében, ezt alperes maga ismerte el a per folyamán. Továbbá Panaszos felelős szülőként vizsgálatra vitte gyermekét, s csak a vizsgálatot követően döntöttek közösen az orvossal az oltásról. I. r. panaszos lányának osztálytársai mesélték később I. rendű panaszos lányának az iskolában, hogy az iskolaorvos az oltás beadása előtt nem kért be kórelőzményeket, nem vizsgálta, hogy az adott gyermek esetében fennáll-e bármilyen allergia, ami miatt akár életmentő beavatkozásra lehet szükség. Az alperes által a perben becsatolt védőnői felhívás sablon sem tartalmaz ilyen jellegű felhívást, ami

tájékoztatást kérne az oltás előtt az adott gyermek kórelőzményeiről, esetleges allergiás reakcióiról, így ez valószínűleg nem is a protokoll része. A kórelőzmények ismerete nélküli „futószalag” oltás szolgálta volna jobban II. r. panaszosnak az érdekeit, vagy a kórelőzmények megismerését követően felelősen eldöntött oltás?

Az eljárás során igazolva lett, hogy I. r. panaszos nem követett el szándékos jogsértést, gyermekének érdekeit tartotta szem előtt, erre nem sajnálta a pénzt és az időt. Szerencsésnek tartotta a külföldi vizsgálatot azon a héten megejteni, amikor a lánya egyébként is igazolt hiányzással tartózkodott otthon ekcémás bőrtünetek miatt, hogy a külföldi vizsgálat miatt ne kelljen majd később ismét hiányoznia az iskolából.

A fentiek alapján igazolt, hogy az alperes valótlan „gyanúra” rendelte el a vérszérum vizsgálatot, a bíróság pedig annak ellenére, hogy az eljárás során igazolva lett, hogy az alperesnek megalapozatlan a „gyanúja”, a megalapozatlan gyanú alapján történő vérszérum vizsgálatot törvényesnek ítélte.

A bírói pártatlanság és objektivitás alapvető jogi követelmény a bírónak minden döntését bizonyítékokra és jogszabályokra kell alapoznia, hiszen ha egy bíró a rendelkezésre álló okiratok, bizonyítékok figyelembevétele- és mérlegelése nélkül, csupán kételyekre alapozva alakít ki véleményt, az sértheti a tisztességes eljárás elvét, és felvetheti az elfogultság gyanúját.

6.) Bizonyításra alkalmatlan bizonyításra kötelezés a kétséget kizáró bizonyítékok elfogadása helyett

I.r. panaszos keresetében kifejtette, hogy az alperes hatáskörét túllépve rendelt el kizárólag II. r. panaszosnál szerológia vizsgálatot a védőoltás hatékonyságának a vizsgálatára, amellyel valójában mindenféle összehasonlítható adat beszerzése nélkül azt kívánja vizsgálni, hogy felperes gyermekénél a védettség kialakult-e. Alperes ennek érdekében olyan bizonyítást rendelt el, amely a bizonyítandó tény bizonyítására alkalmatlan.

A bizonyítási eljárás célja az, hogy **a szerológiai vizsgálat eredménye alapján az alperes afelől döntsön, hogy a felperes gyermekét annak ellenére az MMR és dTap oltások felvételére kötelezze-e, hogy az oltások megtörténte már okirattal igazolt.**

A szerológiai vizsgálat eredménye tekintettel azon fentebb említett, betegtájékoztatókban is leírt köztudomású tényre, hogy az oltás felvétele nem minden egyénben alakít ki védettséget, az oltás megtörténtét nem kérdőjelezheti meg, így a hatóság által elrendelt bizonyítás a bizonyítani kívánt tény bizonyítására alkalmatlan!

Az életkorhoz kötött kötelező oltás megismétlésének a kötelezésére a védettségi szint esetleges hiánya esetén nem biztosít lehetőséget a jogszabály, így az alperes által elrendelt bizonyítási eljárás útján beszerzett bizonyíték a tényállás tisztázására alkalmatlan, s indokolatlanul nagy költséggel jár.

A fentiek alapján az eljáró hatóság megsértette az **Ákr. 62. §. (1) bekezdését**, miszerint ha a döntéshozatalhoz nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le.

Jelen ügy kapcsán szerológia vizsgálat nélkül is elegendők a rendelkezésre álló bizonyítékok, hiszen az oltások megtörténte a jogszabály által meghatározott módon igazolásra került, így az oltások megtörténte érdekében további bizonyítási eljárás lefolytatása szükségtelen és törvénytelen.

Továbbá az eljáró hatóság megsértette az **Ákr. 62. §. (2) bekezdését**, miszerint a hatósági eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas, hiszen ahogy fentebb írtam az elrendelt bizonyítási eljárás a tényállás tisztázására alkalmatlan.

A bíróság szerint a vizsgálat elrendelése törvényes volt, mert II. r. panaszos „gyanús körülmények” között kapta meg az oltást, továbbá a bíróság elutasította, hogy gyanú elhárítására elegendő eszköz lett volna az orvos

megkeresése, a bíróság maga is leírta, hogy a bécsi orvos igazolását nem fogadja el hitelt érdemlő igazolásnak (77)!

A bíróság azon felperesi kifogásra, miszerint a vérszérum vizsgálat nem alkalmas a bizonyítandó tény bizonyítására, melyre tekintettel az arra való kötelezés indokolatlan alapjogsértésnek minősül, nem reagált, amellyel megsértette a keresethez kötöttség elvét!

7.) Bizonyítási eljárás és annak költsége törvénysértően a felperesre hárítva

I.r. panaszos keresetében kifejtette, hogy alperes hatáskörét túllépve, törvénysértő célokra rendelte el a szerológia vizsgálatot. Törvénysértő az elsődleges célja, miszerint újraoltás elrendelése érdekében vizsgálódik, valamint a másodlagos célja, is, miszerint ennek érdekében hatósági határozatban lényegében bizonyíték szolgáltatására kötelezi I. r. panaszost annak a költségeivel együtt.

Az eljáró hatóság lényegében a támadott határozatában a bizonyítás érdekében arra kötelezte panaszost, hogy a tényállás tisztázására alkalmatlan bizonyítékként szakértői véleményt szerezzen be a saját költségén!

Alperes arra kötelezte I. r. panaszost, hogy gyermekével jelenjen meg a Bács-Kiskun Vármegyei Oktatókórházban és ott a szerológia vizsgálatához szükséges vérvételt végeztesse el, azaz arra kötelezte, hogy szakértői véleményt szerezzen be úgy, hogy a szakértőt nem tájékoztatja arról, hogy e vélemény beszerzését az alperes kéri, az ő költségére. Alperes I.r. panaszosnak ad arra időpontot, hogy ezt valakitől beszerezze!

Az eljáró hatóság súlyosan megsértette az Ákr. 62. §. (1) bekezdését, miszerint a hatóság kötelezettsége a bizonyítási eljárást lefolytatása, azt nem terhelheti az ügyfélre, továbbá súlyosan megsértette az Ákr. 71. §. (1) bekezdését, miszerint a hatóságnak szakértőt kell meghallgatni vagy - legalább tizenöt napos határidő tűzésével - szakvéleményt kell kérni, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel. A szakértői vélemény beszerzését a hatóság nem terhelheti az ügyfélre!!!!

Ha az alperes indokoltnak látja a tényállás tisztázása érdekében a szerológia vizsgálatot, akkor annak elvégzése érdekében a jogszabályok alapján szakértőt kell kirendelnie, amely során közli a szakértővel, hogy mi a feladata, mennyi határidőt – neki, nem az ügyfélnek - biztosít rá. A szakértő kirendelésével – azaz megbízásával - a kirendelő hatóság vállalja, azaz kötelezettséget vállal a szakértői díj kifizetésére! A hatóság ezen kötelezettségét nem ruházhatja át az ügyfélre!!!

Az eljáró hatóság a jogszabály által neki előírt bizonyítási kötelezettséget határidő kitűzésével, egy határozattal átruházta I. r. panaszosra az összes költségével együtt!! Tette ezt ráadásul egy olyan bizonyíték beszerzése érdekében, amely a fentebb említett módon a tényállás tisztázására alkalmatlan!!!

I.r. panaszos a szerológiai vizsgálatot csak térítés ellenében tudja elvégeztetni, amennyiben alperes eljárásban ezen vizsgálat beszerzését szükségesnek látja, azért alperesnek is fizetni kell, a kórház ezt nem végezheti el ingyen.

Minden hatóságnak fizetni kell az általa elrendelt szolgáltatásokért, még a Népegészségügynek is. A szívességi alapon elvégzett, ingyenes szakértői vélemények alapjaiban rengetik meg a szakértői vélemény hitelességét, törvénytelen bizonyíték, amelyet felhasználni az Ákr. 62. §. (2) bekezdés második mondata alapján nem lehet!

A fent leírtak szerint az eljáró hatóság ügydöntő határozatban rendelte el II. r. panaszosnak az MMR és dTap oltások igazolásának a vizsgálatára a szerológiai vizsgálatot, azonban ezen vizsgálat az oltások igazolásának a vizsgálatára nemcsak alkalmatlan, de költséges vizsgálatnak is minősül, amely költséget az alperes a

tisztességes eljárást sértve felperesre kívánja terhelni, amely költségeket felperes semmilyen módon nem hajlandó kifizetni.

Alperes azzal, hogy egy bizonyításra alkalmatlan, de költséges eljárást rendelt el, megsértette az **Akr. 4. §-t**, amely értelmében a hatóság a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az eljárás valamennyi résztvevőjének a legkevesebb költséget okozza.

A bíróság habár tényleges nem tisztázta le a költségek fogalmát, ítéletében kijelentette, hogy a vizsgálat szerinte ingyenes, mert alperes a határozatában nem írta le, hogy költségekkel jár.

8.) Önrendelkezési jog törvénysértő megsértése

I. r. panaszos keresetében kifejtette, hogy alperes hatáskörét túllépve törvénysértő célok érdekében hozta meg a határozatát, amellyel lényegében olyan bizonyíték nyújtására kívánja kötelezni panaszosokat, amely bizonyítás semmilyen formában nem alkalmas a bizonyítandó tény bizonyítására, de az elrendelt bizonyítás súlyosan sérti az Eütv. 15. §. szerinti – I. r és II. r. felperes - önrendelkezési jogot is.

A vérvétel útján történő mintavétel **invazív orvosi beavatkozásnak minősül**, amit az **Eü tv. 15. §. (1) és (2) bekezdés alapján** a beteg beleegyezésével lehet elvégezni, ezen jog csak a törvényben meghatározott módon és **esetekben** korlátozható, s fentebb részletezve lett, hogy ilyen okból törvény nem engedi a jogok korlátozását, a **jogszabály olyan lehetőséget nem adott alperesnek, hogy a beadott kötelező védőoltás igazolásának a vizsgálatára egyéneket kötelezhet egy invazív egészségügyi beavatkozásra!**

Eütv. 58. §. (9) A védőoltás hatékonyságának megállapítása céljából a beoltott személy orvosi vizsgálata és vizsgálati anyag szolgáltatása rendelhető el.

Fentebb kifejtettem, hogy az Eütv. 58. §. (9) bekezdés szerinti vizsgálatra a tisztiorvos jogosult, nem az egyén védettségének a vizsgálata, hanem a lakosság egy részének a vizsgálatára, s nem az egyén védettségének a vizsgálata a cél, hanem a védőoltás hatékonyságának a vizsgálata, de jelen pontban azt részletezném, hogy ezen jogszabály még a tisztiorvost sem jogosította fel arra, hogy a védőoltás hatékonyságának a vizsgálata érdekében invazív egészségügyi beavatkozásra kötelezzen.

Az Eütv. 58. §. (9) bekezdése **csak orvosi vizsgálatra és vizsgálati anyag szolgáltatására** való kötelezést enged, a vizsgálati anyag szolgáltatása nem azonos a beavatkozás türéseire való kötelezéssel.

Eütv. 3. §-a fogalmazza meg a fogalmakat.

k) vizsgálat: az a tevékenység, amelynek célja a beteg egészségi állapotának felmérése, a betegségek, illetve kockázatuk felderítése, a konkrét betegség(ek) meghatározása, prognózisuk, változásuk megállapítása, a gyógykezelés eredményességének, valamint a halál bekövetkeztének és a halál okának megállapítása;

l) beavatkozás: azon megelőző, diagnosztikus, terápiás, rehabilitációs vagy más célú **fizikai**, kémiai, biológiai vagy pszichikai eljárás, **amely a beteg szervezetében változást idéz vagy idézhet elő**, továbbá a holttesten végzett vizsgálatokkal, valamint szövetek, szervek eltávolításával összefüggő eljárás;

Alperes panaszos gyermekének, II. r. panaszosnak a vérvizsgálatát rendelte el, amely csak egy egészségügyi beavatkozás útján történhet meg, azaz fizikai beavatkozás türéseire kötelezte II. r. panaszost, amelyet még az Eütv. 58. §. (9) bekezdése sem enged!

A fentiek alapján alperes határozatával törvénysértőan megsértette az Eütv. 15. §. (1) és (2) bekezdése szerinti önrendelkezési jogot is.

A bíróság ítéletében a fenti jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyása mellett írta le, hogy szerinte az Eütv. 58. §. (9) bekezdése engedi az önrendelkezési jog korlátozását. Ezt mi sem vitatjuk, de megadja annak

korlátját is, amelyet az alperes és a bíróság is túllép akkor, amikor törvényesnek ítéli meg, hogy az Eütv. 58. §. (9) bekezdés alapján vizsgálat helyett egészségügyi beavatkozás tűrésére kötelezik II. r. panaszt.

Az Önrendelkezési jog törvényes korlátozását az Eütv. szabályozza, a korlátozás csak akkor lehet törvényes, ha a tájékoztatási kötelezettségnek megfelel. Panaszosok folyamatosan kérték az eljárás során, hogy az alperes tegye megismerhetővé számunkra, hogy a várható eredmények kiértékelése szempontjából milyen paramétereket néznek, mik az elbírálási paraméterek, kiértékelési szempontok, től-ig határértékek (melyek bármilyen laboros vizsgálat során hozzáférhetőek), ami alapján a hatóság meg kívánja állapítani, hogy II. r. panaszos rendelkezik-e védelemmel. **Ezt alperes és a bíróság is egyértelműen elutasította, mondván ennek nincs jelentősége, pedig az Eütv. 13-14. §. alapján a beteget még az önrendelkezési jog korlátozása esetén is megilleti a tájékoztatáshoz való jog, amelyet az alperes és a bíróság is megtagadott, holott enélkül a kötelezés nem lehet törvényes, s alapjaiban kérdőjelezi meg a vizsgálatok objektivitását és súlyosan sérti az átláthatóság és az igazságosság elvét.** Ez egy olyan vizsgálatot feltételez, melynek kiértékelési szempontjai csak a kiértékelő számára hozzáférhetőek, így nem lehetséges kontroll vagy másodvélemény kérése sem. Beadványainkban kitértünk rá, hogy felperes családjában (másik két gyermekénél) előfordult, két külön egészségügyi ellátásnál, hogy a vérvizsgálat téves eredményt hozott vagy laboros eredmények eltűntek a laborból. Ezt az eljárást alátámasztottuk. Így I. r. panaszos nem járul hozzá semmilyen olyan jogszerűen vérszérum vizsgálatához, mely előtt nem tájékoztatták teljeskörűen.

Alperes megtagadta a panaszosok teljeskörű tájékoztatását, mondván, hogy ők sincsenek annak a birtokában! Hogyan rendelhet el alperes egy egészségügyi eljárást úgy, hogy annak lehetséges következményeiről nem tud tájékoztatást adni, hogy dönthet megalapozottan, ha nem tudja az eredményeket vizsgálni?

Az Eütv. 13-14. §. kimondja, hogy a betegnek joga van a **teljes körű tájékoztatáshoz, amely jog az önrendelkezési jog jogszerű korlátozásánál is megilleti.**

A beteg jogosult megismerni az egészségügyi beavatkozások célját, kockázatait, következményeit, és azt, hogy milyen eredmény várható tőlük. Ez vonatkozik a diagnosztikai eljárásokra is, például a vérszérum-vizsgálatra. Tekintve, hogy jelenleg nincs az oltóanyagokkal védett betegségekre vonatkozó járványhelyzet, így a tájékoztatás elvárható kötelezettség, mely nem történt meg.

A tájékoztatás hiányában a vizsgálat nem végezhető el jogszerűen. A törvény szerint a tájékoztatásnak ki kell terjednie a következőkre:

- o A vizsgálat célja (miért van rá szükség?),
- o A vizsgálat menete (hogyan történik?),
- o **Milyen paramétereket vizsgálnak? Milyen határértékeket alkalmaznak? A várható eredmények és azok értékelése (milyen paramétereket néznek?),** Kifejezetten kértük az elbírálási paramétereket, hogy esetlegesen magán intézményben másodvéleményt kérhessünk, de az elbírálási paraméterek megismerhetőségét az alperes visszautasította.
- o Mi az egyes értékek jelentősége?
- o Mi történik, ha a vizsgálatot nem végzik el?
- o Az esetleges kockázatok és kellemetlenségek,
- o Alternatívák (van-e más módszer, amely ugyanazt az eredményt adja?).
- o Adatvédelmi jogok: A Betegnek joga van tudni, hogy milyen adatait gyűjtik, és hogyan használják fel.

A tájékoztatás hiánya: a következő problémákat vetheti fel:

1. **A tájékozott beleegyezés hiánya miatt a vizsgálat jogellenes lehet,** sértheti a betegjogokat.
2. **A vizsgálat eredményeinek objektivitása megkérdőjelezhető:** Ha nem ismerjük a vizsgálati paraméterek és határértékek pontos meghatározását, akkor nem tudhatjuk, hogy az orvos milyen kritériumok alapján fogja értékelni az eredményeket. Ez az átláthatóság hiánya miatt akár az eredmények megbízhatóságát is kétségessé teheti.
3. **Az orvosi/hatósági tájékoztatás elmaradása sérti a beteg autonómiáját:** Az önrendelkezési jog csak akkor gyakorolható, ha a vizsgálatához szükséges minden információ birtokában van. Ha ez nem történik meg, az orvos/hatóság megsérti az etikai és jogi kötelezettségeit.

Tekintettel arra, hogy panaszosok sem az alperesi határozatban, de a bírósági eljárásban sem, még kifejezett kérésre sem kaptak megfelelő tájékoztatást a vérszérum-vizsgálat céljáról és a vizsgálat paramétereiről, így az alperes nem biztosította az átláthatóságot, a kötelezés törvénysértő.

A bíróság nem biztosította a megfelelő jogvédelmet, a Panaszosok kifejezett kérésére sem követelte meg alperestől a vérszérum-vizsgálat feltételeinek egyértelmű tisztázását, objektív feltételek biztosítását.

9.) Alperes védírat, mint nemzetközi botrányra utaló körülmény

Alperes védíratában szerepel: "Felperes elvárná, hogy Alperes egy jogsértő módon történő magatartásból származó adatot bizonyítékként fogadjon el, pusztán azért, mert a gyermek oltási könyvében szerepel két pecsét az oltás beadásáról egy Ausztriában praktizáló orvos részéről, továbbá mert számlával igazolta, hogy az oltóanyagokat a védőoltás állítólagos beadásának a napján megvásárolta."

I.r. felperes maga fejtette ki, hogy

„Nem csak két pecsét szerepel az oltási kiskönyvben, hanem a Bécsi tudományegyetemen végzett orvos saját aláírása, továbbá szintén saját kézírásával írt dátum, a beadás idejéről. Továbbá a saját kezével beragasztott oltóanyag címkék. Továbbá a bécsi gyógyszerár hivatalos számlája. Továbbá egyértelműen lekérhető a VÉDA rendszerből, hogy az üzemen-tartásunk alatt álló gépjárművel az adott napon, az adott időintervallumban határt léptünk Ausztria irányába.

Biztos vagyok abban, ha az osztrák hatóságoknak megemlítenénk, hogy a magyar népegészségügy, illetve a bíróság megkérdőjelezi egy osztrák orvos aláírását és bélyegzőjét, akkor ez esetben biztosan a rendelkezésünkre bocsátanak a rendelkezésre álló kültéri kamera felvételeket, ahol még az is látható, hogy a lánnyal együtt bementünk az orvoshoz. Tehát bizonyíthatóan az adott napon Magyarországról elmentünk Bécsbe egy hivatalosan praktizáló orvoshoz, és egy hivatalos gyógyszerárba. **Alperes rosszhiszemű feltételezéseire alapozva nem lehet egy eljárást indítani, amikor számtalan bizonyítható tény és hitelt érdemlő igazolás áll vele szemben, melyek nem csak feltételezések.**

Alperes írja, hogy *"hitelt érdemlő igazolás az lett volna, ha a védőoltásokat az oltások beadására jogosult iskolaorvos igazolja le."* - vagyis Alperes állítja, hogy számára nem hiteles sem egy osztrák gyógyszerár számlája, sem egy osztrák orvos aláírása, bélyegzője, amely véleményt a Törvényszék is osztott.

„Alperes nyilatkozatában szerepel: "Osztályunk a leírtak alapján a védőoltások hatékonyságának ellenőrzése céljából a gyermek ellenanyagszint mérését írja elő, mert tisztázni kívánja, hogy a védőoltások beadása ténylegesen megtörtént-e." - az Alperes egyértelműen kissejthető feltételezése felháborító. **Ilyen formán tehát Alperes és a bíróság egyértelműen azt állítja, hogy egy feddhetetlen osztrák praktizáló orvos pecsétje és saját kézjegye ellenőrzésre szorul. Alperes és a bíróság szerint is jogában áll megkérdőjelezni egy bécsi tudományegyetemen végzett orvos pecsétjét, saját kezével odaírt kézjegyet, amivel az orvos igazolta, hogy az említett oltásokat beadta."**

Amennyiben alperes az oltás megtörténtét kívánta visszaellenőrizni, akkor lehetősége lett volna az orvos megkeresésére, a gyermek vérszérum vizsgálata helyett. A vérszérum vizsgálat az oltás megtörténtét kétséget kizáróan nem tudja igazolni, de annak megtörténtének a cáfolására sem alkalmas, s nem mellékesen egy invazív egészségügyi beavatkozás. Alperes és a bíróság azonban olyan mértékben diszkriminálja az osztrák orvosokat, hogy a bélyegzőjüket és aláírásukat megkérdőjelezi és nem fogadja el.

A fentiek alapján megállapítható, hogy alperes és a bíróság a panaszosokat, az osztrák orvosok által ellátottakat, ezáltal az osztrák orvosokat egyenlő bánásmódot sértően diszkriminálta, megsértette az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (továbbiakban: EBK tv.) 8. § h) egészségi állapota, j) politikai vagy más véleménye, t) egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője

(a továbbiakban együtt: tulajdonsága) pontja szerinti védett tulajdonságát, **amikor a hivatalos osztrák orvos bélyegzőjét, aláírását, osztrák számlát nem fogadta el hiteles igazolásnak, s arra tekintettel elrendelte, a bíróság meg törvényesnek ítélte a vérszérum vizsgálatot.**

A fentiek alapján igazolható, hogy alperes az **egyenlő bánásmód követelményét** sértve egyértelműen végzáltni kívánta Felperest, amiért szülői jogaival élve Európai Unión belüli egészségügyi szolgáltatást vett igénybe.

I.r. panaszos keresetében kifejtette, hogy az orvosválasztás szabadsága alapján jogosult volt arra, hogy az oltást az általa választott orvosnál, külföldön adassa be II. r. panaszosnak, amelyet az unios jogszabályok is engednek.

Alperes és a bíróság panaszosok ezen jogát az 2011/24/EU irányelv I. fejezet, I. cikk (3) bekezdés c.) pontja alapján tagadta, amely szerint: „Ez az irányelv nem alkalmazható **a IV. fejezet kivételével**, a fertőző betegségek elleni – kizárólag egy tagállam területén élő lakosság egészségének védelmét célzó – **közfinanszírozású** oltási programokra, amelyekre pontos tervezés és végrehajtási intézkedések vonatkoznak.”

Az alperes és bíróság jogértelmezése törvénysértő, ugyanis a fenti mondat csak annyit jelent, hogy az adott tagállam területén kívül élők nem vehetnek rész ilyen programokon közfinanszírozásból, azonban jelen esetben felperesek nem más tagállamban vett rész ilyen programon, közfinanszírozási alapon, hanem igazoltan saját költségén vette igénybe a külföldi állam egészségügyi szolgáltatását. Az, hogy Magyarországon igénybe vehette volna közfinanszírozási alapon, az nem igazolja, hogy külföldön nem vehette igénybe ezt a szolgáltatás saját költségére!

Továbbá szeretném megjegyezni, hogy a **IV. fejezet** nagy része arról szól, hogy a tagállamok elősegítik a határon átnyúló egészségügyi ellátás nyújtásával kapcsolatos együttműködést regionális és helyi szinten is! A fentiek alapján akár oltási program esetén is!

IV. fejezet 10. cikk (4) bekezdés: **Az ellátás helye szerinti tagállam biztosítja, hogy a területén működő egészségügyi szakember országos vagy helyi nyilvántartásában a működési joggal kapcsolatban szereplő információ kérelemre más tagállamok hatóságainak a rendelkezésére álljon!**

Továbbá arról szól, hogy a tagállamok **kötelesek elismerni a más országban kiállított orvosi rendelvevényeket, orvosi ellátásokat!**

A fentiek alapján alperesnek lehetősége van arra, hogy visszaellenőrizze, hogy az oltóorvos az oltóorvos országában adhat-e be oltást, viszont az irányelvet sérti, hogy külföldi orvost olyan alapon zár ki, hogy az nem magyar.

Az irányelv alapján a tagállamok elismerik a tagállam más országában kiállított rendelvevényeket is, fel se merülhet, hogy egy külföldön elvégzett egészségügyi beavatkozás megtörténtét megkérdőjelezheti az alperes!

10.) Összegzés

A Törvényszék a panaszos keresetét elutasította, amely során a kereseti kérelmet nem merítette ki, az alperes ügy lényegére kiható anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, a jogszabálysértések hiányát iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg.

A Bíróság ezen magatartásával megsértette a **Kp. 2. §. (1)** bekezdésben megfogalmazott feladatát, miszerint „a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson, a **(2)** bekezdésben leírt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a **(4)** bekezdésben megfogalmazott kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban Pp.) 346. §. (4), (5), (6)** bekezdését,

valamint a Pp. 279. §. (1) bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.

A Törvényszék annak ellenére, hogy az eljárás során igazolódott, hogy az alperes az Ákr. 62. §., 63. §. 71. §. (1) bekezdés szerinti tényállás felderítési kötelezettségét megsértve, a bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas bizonyítási lehetőségeket mellőzte, ehelyett a bizonyításra alkalmatlan, az önrendelkezési jogot jog által meg nem engedett módon sértő vizsgálatot rendelt el, a felperes keresetét elutasította.

A Törvényszék azzal, hogy az alperes ügy lényegére kiható – semmisséget eredményező - jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, ennek érdekében jogszabálysértéseket követett el, a Kp. alapelveit kirívóan sértette, amely jogszabálysértések révén sérült a felperesek Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A Kúriai a felülvizsgálati kérelmet visszautasította, amelyben kifejtette, hogy következetes álláspontja az, hogy a kötelező oltásoknak a kötelezettje a szülő, nem a gyermek.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I.r és II. r. panaszos a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, nincs lehetőség további rendes bírósági jogorvoslattal élni.

Perújításra nincs mód.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Szegedi Törvényszék ítélete 2024. szeptember 12-én kelt, 2024. október 28-án elektronikus úton kézbesítették I.-II. r. panaszosnak, amely ellen I. r. és II. r. panaszos törvényes határidőn belül Kúria felülvizsgálatot kezdeményezett. A Kúria befogadást elutasító végzését I. r. és II. r. panaszosnak [REDACTED] ügyvédjén keresztül elektronikus úton, 2025. január 24-én kézbesítették.

Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani (Abtv. 30. §. (1) bek.) A bírói döntés közlésétől számított 60 nap nem került megtartásra, mivel ügyvéd által felülvizsgálati kérelem került benyújtásra a Kúria felé. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján ha az Alkotmánybíróság a főttkári előkészítő eljárás során hivatalos tudomást szerez arról, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a sérelmezett bírói döntés ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet vagy felülvizsgálati indítványt a Kúria még nem bírálta el, az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásának vizsgálatát követően, az egyéb formai és tartalmi feltételek vizsgálatának mellőzésével – soron kívül visszautasítja, melyre tekintettel az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság végzését az ügyvéd 2025.01.24-én vette át. A mulasztás igazolására törvényes határidőn belül ezen okokból ezt az igazolási kérelmet adom be. Kérem, hogy beadványom határidőben érkezettként értékeljék. A Kúria végzés 2024.01.24-én lett átvéve, azzal szemben az alkotmányjogi panasz benyújtásának az ideje megtartott.

Hiánypótlásra nyitva álló határidő 2025.04.17-én jár le, melyre tekintettel az is megtartott.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

I.r. panaszos felperes volt az ügyben, II. r. panaszost a Szegedi Törvényszék hívta perbe, amikor érzékelte, hogy ügyfélként kellene kezelni.

II. r. panaszos, I.r. panaszos gyermeke, ő az, akit az oltás **újbolí** felvételére akarnak kötelezni, az oltás felvétele az ő életét, egészségét befolyásolhatja hátrányosan, ezért az ügyben egyértelműen érintett.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1.)

Miután II. r. panaszos felvette az életkorhoz kötött kötelező oltásait, alperes elrendelte a vérszérum vizsgálatát, amelynek okát nem jelölte meg, ismeretlen annak a célja.

A jogszabályok az oltások felvételére és annak igazolására köteleznek. II. r. panaszos nem köteles azt igazolni, hogy a védettség kialakult-e a nála, mert a jogszabályok nem engedik azt, hogy védettség hiánya esetén az oltások ismételt felvételére kötelezhessenek bárkit is. A védettség kialakulását a gyártók nem garantálják, melyre tekintettel az irreális elvárás is lenne. A fentiek alapján teljesen ismertelen, illetve cél nélküli az alperesi kötelezés, amely II. r. panaszos önrendelkezési jogát, emberi méltóságát a szükségesség arányosság követelményét meghaladóan sérti.

A felvetett jogkérdés különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőségű, melyre tekintettel elengedhetetlen, hogy az Alkotmánybíróság állást foglaljon arra nézve, hogy amennyiben az állami szervek nem tudják az általuk elrendelt egészségügyi beavatkozás célját megjelölni, azon beavatkozás elrendelése sérti az Alaptörvény rendelkezéseit, cél nélküli kötelezés nem lehet szükséges és arányos megsértése az emberi jogoknak!

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1.)

I.r. és II.r panaszos

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az Alapvető jogokat jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Részletes Indoklás

- **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A keresetben részletesen ki lett fejtve, hogy alperesnek nincs hatásköre vérszérum vizsgálatot elrendelni, amelyet a bíróság nem tudott cáfolni, a bíróság észlelte, hogy II. r. panaszost az alperes nem kezelte ügyfélként. Alperes a bírósági eljárásban se tudta megmondani, hogy a vérszérum vizsgálatot milyen célból rendelte el, melyre tekintettel ismeretlen a kötelezés célja. Az Alaptörvény szükségesség arányosságának követelménye ellenőrizhetetlen, cél nélküli kötelezést az Alaptörvény nem enged.

Három olyan súlyos hiányosságban szenvedett az alperesi eljárás és a határozat, amelyek önmagukban is az alperesi határozat megsemmisítését kellett volna eredményeznie, azonban mind a bíróság, mind a Kúrai szemet hunyt felettük, s törvényesnek ítélte meg a cél nélküli kötelezést.

A Bíróság és a Kúrai ezen magatartásával megsértette a **Kp. 2. §. (1)** bekezdésben megfogalmazott feladatát, miszerint „a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson, a **(2)** bekezdésben leírt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a **(4)** bekezdésben megfogalmazott kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban Pp.) 346. §. **(4), (5), (6)** bekezdését, valamint a Pp. 279. §. **(1)** bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.

A Bíróság jogszabálysértései a **Kp. alapelveit, a fegyverek egyenlősége alapelvét** kirívóan sérti, amely jogszabálysértések révén súlyosan sérült **I-II. r. panaszos Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga**, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”(6/1998.(III.11.) AB határozat, 793/B/1997. AB határozat) Továbbá súlyosan sérült I.r. és II. r. panaszos Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott azon joga, miszerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

A Törvényszék annak ellenére, hogy az eljárás során igazolódott, hogy az alperes az **Ákr. 62. §. szerinti** tényállás felderítési kötelezettségét megsértve úgy rendelte el a vérszérum vizsgálatát, hogy azokat nem tényekre, hanem „gyanús körülményekre” alapozta, amely gyanús körülmények is csak azért gyanúsak, mert az eljárásban I. r. panaszost nem hallgatta meg, az egyéb bizonyítékokat sem szerezte be, illetve a meglévő bizonyítékokat egyoldalúan értékelte, I r. panaszos keresetét elutasította.

A Törvényszék azzal, hogy az alperes ügy lényegére kiható jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, ennek érdekében jogszabálysértéseket követett el, a **Kp. alapelveit kirívóan sértette, amely jogszabálysértések révén sérült a felperesek Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga**, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A bíróság annak ellenére, hogy nem tudta jogszabályilag igazolni, hogy alperesnek jogában áll szűrőpróbaszerűen vérszérum vizsgálatot elrendelni, annak a célja ismeretlen, a jogvédelmi kötelezettségének, valamint a semmis döntés megsemmisítésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget!

A **tisztességes eljárás** alapkövetelménye a jogszabályok betartása, azonban ennél is többet jelent, a fair eljárás sérülhet akkor is, ha jogszabálysértés nem is történik. A tisztességes eljárás követelménye a pártatlan és részleghajlás nélküli ügyintézés, amely megvalósítása **szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség a diszkrimináció tilalmával, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel.**

Az Európai Tanács Miniszteri Bizottságának 1977-es megalkotott határozatában szerepel, hogy a tisztességes eljárás alapvető feltétele az indokolási kötelezettség.

II. r. panaszos

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az Alapvető jogokat jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,

Részletes indoklás:

1.) Alaptörvény II. cikkben megfogalmazott emberi méltósághoz való jog

II. r. panaszos a jogszabályban előírt oltási kötelezettségének eleget tett, annak megtörténtét okirattal igazolta, jogszabályok nem kérik, hogy az oltással kialakult védettség is igazolva legyen. Jogszabály nem védettség meglétét, hanem oltás meglétére kötelezi II. r. panaszost tekintettel arra is, hogy a gyártói iratok alapján az oltások után nem garantált a védettség.

Alperes I. és II. r. panaszostól mégis a védettség meglétének az igazolását várja el, amelynek érdekében II. r. panaszost újabb egészségügyi beavatkozás tűrésére kötelezte. Az eredmény tükrében pedig ismeretlen az alperesi cél tekintettel arra, hogy védettség hiánya esetén alperes nem rendelheti el az oltás ismételt felvételét, melyre tekintettel a vizsgálat célja, illetve a kötelezés célja törvénytörő célt valószínűsít.

Alperes, a Törvényszék és a Kúria is törvényesnek találta azt, hogy ismert cél nélkül, illetve cél nélkül II. r. panaszost egy invazív egészségügyi beavatkozásra kötelezték.

Az alperes, a bíróság, és a Kúria is az **Alaptörvény II. cikk (1) bekezdés** szerint köteles eljárni, kötelesek tiszteletben tartani az emberi méltóságot. Az emberi méltóság pedig azt is jelenti, hogy az egyén rendelkezhet saját teste felett, azaz a jogszabályok biztosítják az önrendelkezési jogot. Ezen jog csak a szükségesség arányosság betartása mellett korlátozható.

Se alperes, se a Törvényszék, se a Kúria nem tudta megmondani, hogy mi célból rendelték el II. r. panaszos vérszérum vizsgálatát, cél nélküli kötelezés pedig önkényes kötelezés, nem felel meg a szükségesség, arányosság követelményének, melyre tekintettel a vérszérumra vizsgálatra kötelezés egyértelműen Alkotmánytörőten sérti II. r. panaszos önrendelkezés jogán keresztül az emberi méltósághoz való jogát.

A **23/1990 (X.31) AB határozat** alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

Az Oviedói Egyezményt ratifikáló **2002. évi VI. törvény 6. cikk 1. pontja** alapján beleegyezési képességgel nem rendelkező személyen **csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozás hajtható végre**. Jelen esetben alperes nem tudta megmondani, hogy mi célja a vizsgálatnak, illetve a beavatkozásnak, (sőt még a vizsgálat kiértékelési paramétereit sem,) melyre tekintettel azt se tudta igazolni, hogy a beavatkozás elvégzése a gyermek, II. r. panaszos érdekében állna.

A Bíróság ítélete, ahogy az alperest, úgy önmagát is mentesítette az **Alaptörvény II. cikk (1) bekezdés szerinti** emberi élet védelme szerinti hivatali kötelezettsége alól, valamint az **Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. Cikk 1. pontja** alól, miszerint vizsgálnia kell, hogy a beleegyezési képességgel nem rendelkező II. r. panaszos érdekében áll-e az adott beavatkozás.

Összességben a bíróság azzal, hogy alperes határozatát nem semmisítette meg, sértette a Kp. 78. §. (5) bekezdését, az Alaptörvény II. cikk (1) bekezdését és az Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi tv. 6. cikk 1. pontját.

Az Alkotmánybíróság **14/1993 (II.12) AB határozatában** megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az **emberi méltósághoz való joggal**. Az emberi méltósággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele.

A 18/1990 (IV.23.) AB határozatban foglalkozott az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való joggal, amelyben megállapította, hogy az emberi méltósághoz való jog az ún. általános személyiségi jogok különféle aspektusaival nevezik meg: pl. a személyi szabadság kibontakozásához való jogként, az **önrendelkezés szabadságához való jogként, általános cselekvési szabadságként**, avagy a magánszférához való jogként. Az általános személyiségi jog anyajog, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható.

A 64/1991 (XII.17) AB határozatban az Alkotmánybíróság megfogalmazta, hogy az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, **önrendelésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva – a klasszikus megfogalmazás szerint – az ember alany marad, s nem válhat eszközzé, vagy tárggyá!** A méltóság az emberi élettel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és **korlátozhatatlan**, ezért minden emberre nézve egyenlő! Ember méltósága és élete mindenkinek érinthetetlen, aki ember, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, illetve állapotától. Egyetlen ember élethez való jogáról se beszélhetünk úgy, hogy ne értenénk bele az élethez és méltósághoz való alanyi jogát.

A 23/1990 (X.31) AB határozat alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

Az Alaptörvény 54. Cikk (1) bekezdés alapján az Alaptörvény II. cikkében megfogalmazott alapvető emberi jogok még sükséghelyzetben sem korlátozhatók, s nincs az a társadalmi érdek, ami miatt ez korlátozható legyen!

Az Oviedói Egyezmény (2002. évi VI. törvény az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezménye: Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezmény, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről) 5. cikke értelmében a tudományos kutatáshoz az érintett személy szabadon és tájékoztatáson alapuló beleegyezése szükséges.

„5. Cikk

Általános szabály

Egészségügyi beavatkozás csak azután hajtható végre, ha abba az érintett személy szabadon és tájékoztatáson alapuló beleegyezését adta.

Ennek a személynek előzetesen megfelelő tájékoztatást kell kapnia a beavatkozás céljáról és természetéről, valamint következményeiről és kockázatairól.

Az érintett személy beleegyezését bármikor szabadon visszavonhatja.”

Az emberi méltósághoz való jog abszolút jog. Az EJEE 3. és 4. cikke – ellentétben annak a szabadságjogokat deklaráló többi cikkével – **nem ismer az állam oldalán kivételeket, amely esetén a tilalmak alól felmentést kaphatna. Emberi méltóság megsértésének nem lehet indoka az egyén cselekvőképességének a hiánya! A 3. cikktől sükséghelyzet esetén sem lehet eltérni: „Az EJEE korlátozhatatlanul abszolút tilalmat állít fel a kínzás és embertelen vagy megalázó büntetés vagy bánásmód tilalma tekintetében, még olyan súlyos körülmények között is, mint amilyen a terrorizmus elleni harc és a szervezett bűnözés.”**

Az emberi méltósághoz való jog az alkotmányok emberi méltóság klauzulái értelmében is érinthetetlen, azaz a jog korlátozása, így a jövőbeni gyakorolhatóságának az ellehetetlenítése is - egyúttal annak megsértését jelenti. Az emberi méltósághoz való jog egyetlen alapjoggal szemben sem mérlegelhető, a méltóság méltósággal való ütközése (ún. tragikus kollízió) sem képezhet kivételt a mérlegelés kizárása alól. Ennek megfelelően a német Szövetségi Alkotmánybíróság a 2006. évi ítéletében megállapította, hogy a terroristák által eltérített személyszállító repülőgép lelövésére adott engedély sérti az emberi méltóságot, mivel

az utasok és a személyzet a mentési akció pusztá tárgyává válnának, mások megmentése érdekében. Ezért nem megengedhető – a szakirodalomban uralkodó álláspont szerint – az ún. mentő kínzás (amikor az információ megszerzése az emberi élet megmentésére szolgál) sem.

Kiemelést érdemel, hogy az Alkotmánybíróság szintén az önrendelkezési jogból vezette le és nevesítette az ún. egészségügyi önrendelkezési jogot, melyet tágabb kategóriaként határozott meg, mint az egészségügyi beavatkozások visszautasításához való jogot.

A fentiekből jól látható, hogy az emberi méltósághoz való joghoz tartozik az orvosválasztás joga, az önrendelkezéshez való jog, valamint érvényesüléséhez elengedhetetlen a lelkiismereti szabadság biztosítása, az, hogy kényszer, fenyegetés, vagy megkülönböztetéstől való félelem nélkül, önállóan dönthessen arról az egyén, hogy milyen egészségügyi beavatkozást kíván igénybe venni.

2.) Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadság

Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

II. r. panaszos habár a jog szerint nem cselekvőképes, azonban beszámítási képességgel rendelkezik, azaz elég nagy ahhoz, hogy önálló elképzelése legyen az életről, pontosan tudja, hogy mit akar az élettől, s a saját teste felett is rendelkezni kíván. **A lelkiismereti és vallásszabadság gyakorlását egyetlen egy jogszabály sem köti életkorhoz!**

Az Alkotmánybíróság **14/1993 (II.12) AB határozatában** megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az **emberi méltósághoz való joggal**. Az emberi méltósággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele, ami nem mellékesen szintén igazolja, hogy 14 év alatt is van emberi méltósághoz való jog!

II. r. panaszosnak **az a lelkiismereti meggyőződés alakult ki, hogy nem kíván indok nélkül egészségügyi beavatkozásokon részt venni, az alperes, a Törvényszék és a Kúria azonban végzésével semmibe vette II. r. panaszos akaratát, lényegében indok nélkül egészségügyi beavatkozásra kötelezte, a gyermeket eszköznek tekintti, amellyel súlyosan sértette II. r. panaszos lelkiismereti és vallásszabadságát, annak megsértése útján pedig emberi méltóságát is!**

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tekintettel arra, hogy nem vitatott, köztudomású tény, hogy egy egészségügyi beavatkozás visszafordíthatatlan és helyrehozhatatlan folyamat, jelen esetben II. r. panaszos vérszérum vizsgálatára kötelezésének az Alkotmányosságát az Alkotmánybíróság vizsgálja, ezidő alatti beavatkozás elvégzésével az alkotmányosság helyrehozhatatlan lenne, melyre tekintettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy azonnali jogvédelmet nyújtani szíveskedjenek az alperessel szemben az egészségügyi beavatkozás kikényszeríthetőségével szemben.

II.r. panaszos az életkorhoz kötött, összes kötelező oltásait megkapta, és azok a törvényben előírtaknak megfelelően lettek dokumentálva, s leigazolva.

Alperes arra kötelezte I. r. panaszt, hogy II. r. panaszos törvényes képviselőjeként a gyermekével ellenanyagszint mérésre jelenjen meg a Bács-Kiskun Vármegyei Oktatókórházban (6000 Kecskemét, Nyíri út 38. A épület földszintjén) és a saját költségére csináltassa meg a dTap és MMR oltóanyagokkal történő oltások igazolására alkalmas szerológiai vizsgálatokat, azaz I. r. panaszos gyermekét törvényi felhatalmazás nélkül, az önrendelkezési jogot súlyosan sértő, invazív egészségügyi beavatkozás – vérvétel – tűrésére kötelezik.

I.r. panaszos azonnali jogvédelem keretében kéri, hogy a határozat végrehajtásának a halasztása iránt intézkedni szíveskedjen a Tisztelt Alkotmánybíróság tekintettel arra, hogy bármely egészségügyi beavatkozás, így a vérvétel is olyan beavatkozás, amelyet **később már nem lehet meg nem történtté tenni, s mint minden egészségügyi beavatkozásnak, ennek is vannak egészségügyi kockázatai**, ezért ha annak törvénysértő jellege igazolódik, akkor annak orvoslása már csak sérelemdíjjal orvosolható, ráadásul jelen esetben **a vizsgálat elvégzése a pert teszi tárgytalanná**, ellenben a vizsgálat később is bármikor elvégezhető, így a határozat végrehajtásának az elmaradása kisebb kárral jár, mint annak végrehajtása.

Az Eütv. 60. §. (2) bekezdés második mondata alapján a szűrővizsgálatot elrendelő határozat csak közegészségügyi vagy járványügyi okból lehet fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítani, amely indokok most nem állnak fenn, melyre tekintettel a végrehajtás elrendelésének törvényi feltételei nem állnak fent.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 50. §. (1) bekezdése szerint, akinek jogát, jogos érdekét a közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása sérti, a közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása, a vitássá tett jogviszony ideiglenes rendezése, illetve **a jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása érdekében** a perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságtól az eljárás során bármikor azonnali jogvédelmet kérhet. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdés a.) pontja alapján azonnali jogvédelem keretében kérhető a halasztó hatály elrendelése.

A határozat végrehajtása a pert tenné tárgytalanná, hiszen a vérvétel végrehajtása után már felesleges azon vitatkozni, hogy annak elrendelésére volt-e joga az alperesnek, vagy sem.

A vérvétel végrehajtása esetén – II. r. panaszosnak az önrendelkezési jogának a sérelme miatt - annak jogszerűségének a megállapítása tárgytalanná válik. Ezt követően már csak egy kártérítési perben vitatható a vérvétel elrendelésének a jogszerűsége, hiszen az **azonnali jogvédelem elutasítása miatt az önrendelkezési jog megsértése miatti sérelemdíjért az alperes felel**.

Az Eütv. 3. §. m) pontja alapján invazív beavatkozás: **a beteg testébe bőrön, nyálkahártyán vagy testnyíláson keresztül behatoló fizikai beavatkozás**, azaz a vérvétel is testi sértésnek minősül.

l) beavatkozás: azon megelőző, diagnosztikus, terápiás, rehabilitációs vagy más célú **fizikai**, kémiai, biológiai vagy pszichikai eljárás, **amely a beteg szervezetében változást idéz vagy idézhet elő**, továbbá a holttesten végzett vizsgálatokkal, valamint szövetek, szervek eltávolításával összefüggő eljárás;

Az Eütv. vélelmet alakít ki arra, hogy bármely egészségügyi beavatkozás a beteg szervezetében **változást idéz, vagy idézhet elő**, a Kp. 50. §. (1) bekezdése alapján az azonnali jogvédelem célja a **jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása**. A fentiek alapján jogszabályi vélelem alapján az egészségügyi beavatkozás egészségügyi kockázattal járhat, az a szervezetében változást idézhet elő, melyre tekintettel ezen körülmény bizonyítása nem szükséges.

Szeretném megjegyezni, hogy a vérvétel egy invazív egészségügyi beavatkozás, amely a testnek a megsértésével jár, amelyet ha a szakmára vonatkozó szabályok, így jogszabályok megsértésével hajtanak végre, így például a beteg beleegyezése nélkül, vagy törvénysértő kötelezés útján, az önmagában megvalósítja a Btk. 165. §. (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntettét!

Btk. 165. §. (1) Aki foglalkozási szabály megszegésével más vagy mások életét, testi épségét vagy egészségét gondatlanságból közvetlen veszélynek teszi ki, vagy **testi sértést okoz**, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Ha az invazív egészségügyi beavatkozás megtörténik, azt már nem lehet meg nem történtté tenni, az Eütv. 3. §. m.) és l.) pontja pedig leírja, hogy bármely egészségügyi beavatkozás változást idéz, vagy idézhet elő. Ebből kifolyólag ezen körülmény lehetőségének az egyéb úton történő bizonyítása nem szükséges!

Alperes II. r. panaszost vérvételre kötelezi, a per speciális tárgyából következően, nem lehet vitás, hogy azonnali jogvédelem keretében megadott halasztó hatály elrendelése nélkül az alperesi határozat jogkövetkezménye az, hogy a kiskorú gyermektől leveszik a vért, amit már később nem lehet meg nem történtté tenni! Az egészségügyi beavatkozás jogszabályi vélelem alapján a szervezetben változást idéz, vagy változást idézhet elő, a szervezet regenerálódhat, de meg nem történtté tenni nem lehet, melyre tekintettel a végrehajtás visszafordíthatatlan következménnyel jár, amely bekövetkezése nyilvánvalóan súlyosabb hátránynak minősül, mint azoknak az elmaradása. Az vérvétel elvégzése a pert teszi tárgytalanná, mert az eredeti állapot nem lehet helyre állítani.

I.) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Ügyvédi meghatalmazást nem csatolok, az ügyben személyesen járok el.

II.) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Nyilatkozunk, hogy személyes adataink (név) közzétételéhez hozzájárulunk/nem járulunk hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:

- I.r. panaszos az ügyben felperes volt, ezért neki nem kell.
- II. r. panaszos felperesi beavatkozó volt, Útlevél másolata csatolva

Kelt: 2025.04.15.

I.r. panaszos

[Redacted signature area]

II.r. panaszos, Felperesi beavatkozó

[Redacted signature area]